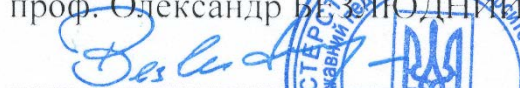

Міністерство освіти і науки України
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

«ЗАТВЕРДЖЕНО»

Голова приймальної комісії

проф. Олександр Безлюдович

«25» квітня

«Українська мова і література з методиками навчання»

ОС магістр

*на основі ОС бакалавр, ОС магістр, ОКР спеціаліст
з нормативним терміном навчання 1 р. 4 м.*

Освітня програма Філологія. Українська мова та література

Спеціальність 035.01 Філологія. Українська мова та література

(денна та заочна форми навчання)

Умань – 2024

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Основною метою фахового іспиту з української мови і літератури з методиками навчання є перевірка загальнотеоретичної філологічної підготовки вступників до магістратури.

Програма вміщує питання, які відображають зміст професійної, науково-предметної і практичної підготовки вчителя української мови і літератури за такими професійно-орієнтованими освітніми компонентами, як: «Сучасна українська літературна мова», «Історія української літератури», «Методика навчання української мови», «Методика навчання української літератури».

Вступник повинен **знати**:

- основні напрями дослідження звукової будови мови;
- особливості лексичної системи української мови;
- основні напрями дослідження граматичної будови мови;
- різновиди комбінаторних модифікацій;
- історичні та позиційні зміни голосних і приголосних звуків (фонем);
- лексико-семантичні розряди (групи) і структурно-семантичні типи лексичних та граматичних одиниць, принципи їх класифікації;
- диференційні ознаки різних типів мовних одиниць;
- історію становлення фонетики сучасної української мови, лексикології, фразеології, морфології, синтаксису, пунктуації;
- принципи і правила української орфографії та пунктуації;
- родові, видові та жанрові особливості художньої літератури;
- поняття: тема, ідея, конфлікт, композиція, сюжет твору; літературний образ, портрет;
- тропи: епітет, метафора, порівняння, гіпербола, метонімія, антитеза, рефрен, алегорія;
- твори української літератури, їх ідейно-тематичне спрямування, жанрову специфіку, композиційно-сюжетну структуру, систему образів;
- методи і прийоми успішного навчання української мови та літератури у закладах загальної середньої освіти;
- чинні програми, підручники, психологічні основи і загальнодидактичні принципи навчання мови і літератури.

Вступник повинен **вміти**:

- аналізувати мовні явища, систематизувати їх, робити висновки та узагальнення;
- визначати різні види асиміляції, дисиміляції, чергування та аналізувати їх;
- встановлювати лексико-семантичні розряди (групи) і структурно-семантичні типи лексичних та граматичних одиниць та аналізувати їх;
- виділяти диференційні ознаки різних типів мовних одиниць;
- виконувати всі види мовних розборів слів, словосполучень, речень;
- обґрунтовувати різні типи орфограм та пунктограм;
- визначати родові, видові та жанрові особливості художньої літератури;
- характеризувати поняття: тема, ідея, конфлікт, композиція, сюжет твору; літературний образ, портрет;
- визначати тропи;

- характеризувати твори української літератури, визначати їх ідейно-тематичне спрямування, жанрову специфіку, композиційно-сюжетну структуру, систему образів;
- використовувати теоретичний матеріал на уроках української мови та літератури;
- визначати та аналізувати методи і прийоми навчання української мови та літератури;
- характеризувати навчально-методичну літературу;
- співвідносити теоретичні знання з практичними завданнями.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ ВСТУПНИКІВ

<i>Рівень</i>		<i>Бали</i>	<i>Характеристика усних відповідей</i>
Не склав		0 – 99	Вступник називає окремі географічні явища та об'єкти й за допомогою екзаменатора знаходить відмінності між ними.
Склав	Початковий	100	Вступник називає окремі географічні явища та об'єкти й за допомогою екзаменатора знаходить відмінності між ними.
		101 – 109	Вступник відтворює незначну частину навчального матеріалу, має нечіткі уявлення про географічні об'єкти та явища; з допомогою екзаменатора знаходить їх на карті.
		110 – 119	Вступник відтворює частину навчального матеріалу, виконує елементарні географічні завдання використовуючи карту, самостійно називає окремі географічні поняття.
	Середній	120 – 129	Вступник за допомогою екзаменатора відтворює основний навчальний матеріал. Називає компоненти географічної оболонки та складові господарської діяльності; під час відповіді користується картографічним матеріалом.
	Середній	130 – 139	Вступник відтворює основний навчальний матеріал, здатний описувати географічні об'єкти чи явища за типовим планом, допускаючи помилки; знаходить на карті окремі географічні об'єкти та явища, що передбачені навчальною програмою.
		140 – 149	Вступник виявляє знання і розуміння основних географічних положень, відтворює навчальний матеріал з незначними порушеннями послідовності характеристик географічних об'єктів та явищ. На середньому рівні володіє географічною номенклатурою. Разом з тим, вступник виявляє в процесі викладу недостатнє

		оволодіння методом порівняльно-географічного аналізу (мінус 2 бали); не застосовує ресурсооцінкового підходу (мінус 2 бали); не дає характеристики типологічних особливостей, рис та ознак природних систем та міжгалузевих комплексів(мінус 2 бали); не висвітлює власний підхід, не розкриває авторське бачення географічних проблем (мінус 2 бали).
Достатній	150 – 159	Вступник у цілому правильно відтворює навчальний матеріал і має достатні географічні знання для вирішення нескладних завдань. Має чіткі уявлення про природні та суспільні явища; достатньо володіє картографічним матеріалом
	160 – 169	Вступник відтворює основні географічні поняття, встановлює найсуттєвіші географічні зв'язки і залежності між природними та суспільними процесами та явищами. Логічно відтворює засвоєний матеріал, допускаючи певні неточності. Робить прості висновки. Застосовує здобуті знання на практиці. Володіє обов'язковою географічною номенклатурою. Користується науковою термінологією, аргументує свої твердження та висновки. Вільно володіє картографічним матеріалом.
	170 – 179	Вступник добре володіє навчальним географічним матеріалом, вміє його аналізувати, може застосовувати його для виконання практичних завдань; має чіткі уявлення про компоненти природи і просторову організацію господарства; пояснює причинно-наслідкові зв'язки в природі і господарській діяльності; вміло використовує картографічний матеріал.

Високий	180 – 189	Вступник усвідомлює сучасну географічну картину світу, здійснює оцінку природних і суспільних процесів та явищ, передбачених програмою; розуміє прикладний характер географічних знань, дає розгорнуту відповідь та робить узагальнені висновки; вільно відбирає і узагальнює необхідну географічну інформацію, оперує більшістю географічних понять; використовує різні картографічні джерела. вільно володіє географічними знаннями, користується користується методами наукового аналізу географічних явищ і процесів, характеризує їх риси та форми виявлення. Висловлює та аргументує своє ставлення до альтернативних поглядів на більшість поставлених питань.
	190 – 199	Вступник має глибокі знання про об'єкт вивчення, застосовує наукову термінологію, аргументує свої твердження і висновки, вміє працювати з різними додатковими джерелами географічної інформації; на високому рівні аналізує та використовує картографічний матеріал. При цьому допускає незначні похибки при викладі причинно-наслідкових географічних зв'язків, що знижує його оцінку на 2 бали.
	200	Вступник володіє ґрунтовними географічними знаннями, використовує міжпредметні зв'язки, висловлює та аргументує власне ставлення до різних поглядів на об'єкт вивчення; самостійно аналізує природні та суспільні явища, робить відповідні висновки і узагальнення; здатний розв'язувати проблемні завдання; вільно володіє картографічною інформацією та творчо її використовує. Може запропонувати географічну ідею та змодельовати ситуацію, здатен передбачати, прогнозувати і розв'язувати проблемні завдання. Вільно володіє картографічною інформацією та творчо її використовує.

СТРУКТУРА ОЦІНКИ ТА ПОРЯДОК ОЦІНЮВАННЯ

Питання екзаменаційного білета оцінюється за шкалою від 0 до 200 балів. Загальна оцінка за вступне випробування визначається як середнє арифметичне оцінок за кожне питання поділене на кількість питань екзаменаційного білету.

ЗМІСТ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

СУЧАСНА УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРНА МОВА

Фонетика. Орфоепія. Графіка. Орфографія

Фонетика як розділ мовознавства. Основні фонетичні одиниці. Аспекти вивчення мовних звуків.

Класифікація і характеристика голосних і приголосних звуків сучасної української мови.

Поняття про фонему та фонологію. Система фонем сучасної української мови. Звукове поле фонем.

Фонетична і фонематична транскрипції: призначення, основні правила запису слів, речень, текстів.

Типи історичних чергувань голосних фонем.

Типи історичних чергувань приголосних фонем.

Модифікації голосних фонем: редукція, гармонійна асиміляція, акомодация.

Модифікації приголосних фонем: позиційні та комбінаторні.

Асиміляція і дисиміляція приголосних звуків у потоці мовлення.

Спрощення в групах приголосних. Подовження та подвоєння приголосних звуків в українській мові.

Склад як фонетична одиниця. Типи складів в українській мові. Основні правила поділу слів на склади.

Словесний наголос, його різновиди. Ознаки українського наголосу. Фразовий наголос, його різновиди. Інтонація.

Фонетичний розбір слова.

Орфоепія як розділ мовознавства. Правила літературної вимови голосних та приголосних звуків, звукосполучень.

Українська графіка. Графема. Принципи української графіки (фонематичний і складовий). Український алфавіт.

Українська орфографія. Орфограма. Принципи орфографії (фонетичний; морфологічний; історичний; смисловий).

Лексикологія. Фразеологія. Лексикографія

Слово як одиниця мови. Значення слова і поняття. Типи лексичних значень слова: прямі, переносні (похідні) та конотативно зумовлені; фразеологічно зв'язані (обмежені) та синтаксично зумовлені. Однозначні і багатозначні слова.

Омоніми. Критерії розрізнення омонімії та полісемії. Абсолютні і часткові омоніми. Різновиди омонімів: омофони, омоформи, омографи. Пароніми.

Синоніми. Синонімічний ряд, його характеристика. Типи синонімів. Однокореневі синоніми. Перифрази й евфемізми як різновиди синонімів.

Антоніми. Семантична класифікація антонімів. Структурна класифікація антонімів. Стилістичне вживання антонімів.

Склад української лексики з погляду її походження. Формування

української лексики. Лексичні запозичення, шляхи і способи їх засвоєння. Запозичення зі слов'янських мов. Запозичення з неслов'янських мов.

Лексика української мови з погляду сфер вживання та стилістичного погляду. Загальноновживана і спеціальна лексика. Стилістично нейтральна та стилістично забарвлена лексика.

Лексика української мови з погляду активного і пасивного вживання.

Лексикологічний розбір слова.

Предмет і завдання фразеології. Основні типологічні ознаки фразеологізмів. Класифікація фразеологічних одиниць. Джерела фразеології.

Предмет лексикографії. Основні типи словників: а) загальнономовні словники; б) енциклопедичні. Історія української лексикографії. Сучасні словники української мови.

Морфеміка. Словотвір

Морфема як найменша неподільна значуща частина слова. Типи морфем: морфемі кореневі й афіксальні. Типи афіксів за функцією в слові.

Поняття про основу слова; типи основ. Історичні зміни в морфемній структурі слова.

Морфемний розбір слова.

Словотвір, його місце в системі граматики. Основні словотвірні поняття: твірне слово, твірна основа та словотворчий формант.

Морфологічний спосіб словотвору. Неморфологічні способи словотвору.

Способи словотворення. Морфологічний спосіб словотвору (різновиди афіксального словотворення в сучасній українській мові; складання та його різновиди; аббревіація та її різновиди). Неморфологічні способи словотвору (морфолого-синтаксичний спосіб словотвору, його різновиди; лексико – семантичний спосіб словотворення; лексико-синтаксичний спосіб творення).

Словотвірний розбір слова.

Морфологія

Іменник як частина мови: категоріальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Граматичні категорії іменника. Категорія роду, числа, відмінка. Словозміна іменника. Поділ іменників на відміни. Особливості відмінювання іменників. Субстантивація.

Морфологічний розбір іменника.

Прикметник як частина мови: категоріальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Лексико-семантичні групи прикметників. Розряди прикметників за значенням. Ступені порівняння якісних прикметників.

Тверда та м'яка групи прикметників. Відмінювання прикметників твердої групи. Відмінювання прикметників м'якої групи. Відмінювання прикметників на -лиций. Ад'ективація.

Морфологічний розбір прикметника.

Числівник як частина мови: категоріальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди числівників за значенням. Групи числівників за будовою.

Морфологічний розбір числівника.

Займенник як частина мови: категоріальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Лінгвістичний статус займенника. Співвідношення займенника з іншими частинами мови. Лексико-граматичні розряди займенників.

Відмінювання узагальнено-предметних, узагальнено-якісних та узагальнено-кількісних займенників, співвідносних з іменниками. Відмінювання атрибутивних займенників. Перехід займенників в інші частини мови. Явище прономіналізації.

Морфологічний розбір займенника.

Дієслово як частина мови: категоріальне значення дієслова, морфологічні ознаки та синтаксична роль дієслівних форм. Дієвідмінювані, недієвідмінювані, відмінкові форми дієслова. Неозначена форма дієслова. Основи дієслова, роль їх в утворенні дієслівних форм.

Загальнодієслівні граматичні категорії. Категорія виду дієслова. Корелятивна видова пара. Двовидові дієслова. Одновидові дієслова. Категорія стану. Категорія перехідності / неперехідності.

Категорія особи, роду, числа дієслова. Дієвідмінювання.

Категорія часу як морфологічна словозмінна категорія дієслова. Категоріальне значення теперішнього часу. Творення дієслівних форм теперішнього часу. Значення та творення дієслівних форм минулого часу. Давноминулий час. Основне значення та творення дієслівних форм майбутнього часу. Вторинні значення форм часу.

Спосіб як морфологічна словозмінна категорія дієслова. Значення та творення форм дійсного умовного та наукового способу. Вторинні значення форм способу.

Дієприкметник як особлива форма дієслова. Морфологічні ознаки та синтаксична роль дієприкметників. Активні і пасивні дієприкметники. Дієслівні форми на -но, -то.

Дієприслівник як особлива форма дієслова. Творення дієприслівників доконаного та недоконаного виду. Вербалізація.

Морфологічний розбір дієслівних форм.

Прислівник як частина мови: категоріальне значення, морфологічні ознаки та синтаксична роль. Способи творення прислівників.

Значеннєві розряди прислівників. Семантичні, морфологічні ознаки означальних, обставинних, предикативних, модальних прислівників. Категорія ступенів порівняння означальних прислівників. Адвербіалізація.

Морфологічний розбір прислівника.

Прийменник як службова частина мови. Принципи класифікації прийменників. Походження та морфологічний склад прийменників. Семантичні типи прийменників.

Морфологічний розбір прийменника.

Сполучник як службова частина мови. Морфологічний склад сполучників. Поділ сполучників за структурою і способом вживання. Синтаксичні функції

сполучників.

Морфологічний розбір сполучника.

Частка як службова частина мови. Проблема статусу часток, морфологічні ознаки та синтаксичні функції. Склад часток за походженням. Структурні різновиди часток. Функціональні різновиди часток. Партикуляція.

Морфологічний розбір частки.

Вигук. Лексичний склад та звукова структура вигуків. Розряди вигуків за значенням. Звуконаслідування. Інтер'єктивація.

Морфологічний розбір вигуку.

Синтаксис

Словосполучення як синтаксична одиниця: типи словосполучень (за будовою, ступенем злиття компонентів, стрижневим словом). Способи зв'язку слів у словосполученні. Синтаксичні відношення у словосполученні.

Синтаксичний розбір словосполучення.

Речення як основна синтаксична одиниця. Класифікація речень. Головні члени речення.

Другорядні члени речення: прямі і непрямі додатки, узгоджені і неузгоджені означення, розряди обставин.

Типи односкладних речень і неповних речень.

Синтаксичний розбір простого речення.

Просте ускладнене речення. Однорідні члени речення. Однорідні / неоднорідні означення.

Відокремлені та уточнювальні члени речення.

Звертання. Вставні та вставлені конструкції.

Синтаксичний розбір простого ускладненого речення.

Складносурядні речення, класифікація їх.

Синтаксичний розбір складносурядного речення.

Складнопірядні речення. Типи складнопірядних речень.

Синтаксичний розбір складнопірядного речення.

Складні безсполучникові речення, їх типи та пунктуаційне оформлення.

Синтаксичний розбір безсполучникового речення.

Типи складних синтаксичних конструкцій.

Синтаксичний розбір складної синтаксичної конструкції.

Конструкції з чужим мовленням. Пряма, непряма, невласне пряма мова. Пунктуаційні норми при оформленні цитат.

ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Історія української літератури X - XVIII ст.

Література Київської Русі, історичні умови її виникнення та характерні риси. Монументальний історизм як «стиль епохи». Розвиток літописання.

«Слово о полку Ігоревім» як найвидатніша пам'ятка давньоруського

письменства. Переклади і переспіви, мотиви і образи цього твору у пізнішій літературі.

Полемічна література. Два табори полемістів і основні етапи розвитку. Творчість Івана Вишенського. Оцінка її І. Франком.

Україномовне віршування Зрілого Бароко. Причини появи україномовного віршування, його зв'язок з шкільною освітою. Курси поетики та риторики як основи знань про мистецтво поетичного слова.

Українська шкільна драма XVII ст. Поняття про шкільну драму: причини появи, зв'язок із західноєвропейським театром.

Козацькі літописи Самовидця, Григорія Граб'янки, Самійла Величка, їх тематика, образи, патріотичний пафос, стильові особливості. Характерні риси стилю бароко.

Г. Сковорода як найвидатніший український філософ-просвітитель, педагог і письменник XVIII ст.

Історія української літератури XIX ст.

Творчість Івана Котляревського. Жанрові та стильові особливості поеми «Енеїда». Епохальне значення цього твору.

П'єса І. Котляревського «Наталка Полтавка» та її значення у розвитку нової української драматургії.

Поняття про сентименталізм та особливості його розвитку в українській літературі. Художня манера Г. Квітки-Основ'яненка-повістяра («Маруся», «Козир-дівка»).

Поняття про романтизм. Романтизм як естетична проблема. Розвиток романтизму в українській літературі 20-60-х років XIX століття. Тематично-стильові течії українського романтизму. Роль харківської поетичної школи та «Руської трійці» у цьому процесі.

Жанрове розмаїття романтичної творчості. Л. І. Боровиковський – перший поет-романтик. Поети романсової лірики – В. Забіла та М. Петренко. Образи далекого минулого в поезії А. Метлинського.

Життя, громадська і літературна діяльність Степана Руданського. Рання творчість. Мотиви і образи балад. Оригінальне переосмислення мотивів і образів української народної сатири і гумору. Образ ліричного героя гумористичних співомовок.

Життя, педагогічна, громадська та видавнича діяльність Леоніда Глібова. Просвітительський характер культурно-освітньої праці. Реалізм і народність байок 40-60-х років. Проблематика і художня своєрідність байок 80-90-х років. Ліричні поезії, їх мотиви і образи, елегійно-романсовий характер більшості їх.

Суспільно-історичні умови культурно-освітнього пробудження в Західній Україні. Діяльність «Руської трійці». Альманах «Русалка Дністровая». Художні пошуки карпатських українців.

Життя і творчість Юрія Федьковича: основні віхи, вплив Т. Шевченка на творчість поета. Змалювання визвольного руху та уславлених його ватажків. Трагічна доля жовніра у цісарській армії у творах.

Життєвий шлях і творча доля Тараса Шевченка. Багатогранність творчої діяльності Т. Шевченка, його місце в історії літератури, у розвитку суспільно-політичної, філософської та естетичної думки. Періодизація його творчості.

Рання творчість Т. Шевченка, її романтичний характер. «Кобзар» Т. Шевченка 1840 р., його оцінка критиками. Основні мотиви ранньої поезії. Історична поема Т. Шевченка. «Гайдамаки». Джерела поеми.

Драматургія Т. Шевченка. Соціально-побутова драма «Назар Стодоля». Традиції і новаторство Т. Шевченка у цьому жанрі.

Подорожі Т. Шевченка в Україну, знайомство з літературним середовищем, учасниками Кирило-Мефодіївського товариства, позиція Т. Шевченка щодо товариства.

Політична сатира Т. Шевченка («Сон», «Кавказ», «І мертвим, і живим...»), оцінка її І. Франком.

Лірика 1843-1857 рр., громадянські мотиви, образ «сім'ї вольної, нової». Цикл «В казематі» (особистісні, громадянські, патріотичні мотиви в поезіях).

Творчість Т. Шевченка 1857-1861 рр. Філософський характер поетичних творів останнього періоду. Громадська діяльність Т. Шевченка в Петербурзі. Т. Шевченко і сучасність. Світове значення творчості Т. Шевченка. Оцінка доробку Т. Шевченка в критиці.

Життя та творча діяльність Пантелеймона Куліша. Світоглядні переконання. Видавнича та просвітницька діяльність, її спрямування на розвиток національної самобутності свого народу.

«Чорна рада» як перший українськомовний історичний роман. Західноєвропейське підґрунтя та національна природа жанрової основи твору П. Куліша.

Світогляд, інтелектуальний діапазон творчості Марка Вовчка. Новаторський характер малої прози: жанрово-композиційна специфіка, проблематика, образна система «Народних оповідань».

Повість «Інститутка»: соціальна загостреність, викривально-аналітичний модус реалізму. Новаторський характер типізації. Специфіка художності та характерні ознаки індивідуального стилю Марка Вовчка.

Доля Анатолія Свидницького та його літературної спадщини.

Роман «Люборацькі». Історія написання та видання. Жанрова специфіка, характер реалізму. Багатогранність проблематики та поетики.

Українська література 70-90-х рр. ХІХ ст. як якісно новий етап розвитку. Домінування міметичних принципів у літературній творчості як засадничих для реалізму.

Дискусія про шляхи розвитку українського красного письменства (М. Драгоманов, М. Павлик, І. Білик, І. Нечуй-Левицький, І. Франко та ін.).

Світоглядні й естетичні позиції та їх вияв в естетичних деклараціях і творчості І. С. Нечуя-Левицького. Риси індивідуального стилю митця.

Жанрово-тематичний діапазон прози. Широчінь тем, сюжетно-композиційні особливості, новації образотворення. Селянська тематика у

творчості письменника: Твори письменника на антиклерикальну тематику. Романи і повісті І. Нечуя-Левицького з життя інтелігенції. Історична тематика у творчому доробку автора.

Творчість Панаса Мирного. Мала епічна форма у творчості письменника. Актуальність проблематики, тенденційність, висока майстерність і художнє новаторство оповідань.

Риси жанру роману. «Хіба ревуть воли, як ясла повні?» – соціально-психологічний роман. Образи, їх ідейне індивідуалізації, соціальне і психологічне Особливості композиції роману. Мова твору.

Борис Грінченко. Громадянська спрямованість повістей та оповідань. Публіцистичний характер творів. Екзистенціальна проблематика повістей «Сонячний промінь», «На розпутті».

Розвиток українського театру в 70-90-х роках XIX століття. Відновлення театрального життя на західноукраїнських землях. Народний театр М. Старицького, М. Кропивницького, І. Карпенка-Карого – якісно нове явище в культурно-громадському житті України та за її межами.

Еволюція світоглядних та літературно-естетичних позицій Павла Грабовського. Творчий доробок письменника, характеристика збірок та позазбіркових поезій. Провідні мотиви та образи лірики, жанрова багатоплановість.

Тематичне і жанрове багатство доробку Михайла Старицького. Внесок М. Старицького у розвиток драматургії (поезія письменника; драми з народного життя; драматичні твори з життя інтелігенції; історична драма). Уславлення визвольної боротьби українського народу та його ватажків, легендарних осіб у п'єсах.

М. Старицький як романіст і повістяр. Ідейно-естетичні концепції і художнє відтворення історії. Місце творів у спадщині письменника, значення в розвитку прози.

Енциклопедизм спадщини Івана Франка, унікальність доробку для розвитку літератури, науки, культури. Еволюція суспільно-політичного ідеалу від «старого щиролюдського» соціалізму до національно-державницької ідеї.

Поезія Івана Франка. Актуальність тематики, ідейна глибина, новаторство поетичної форми. репрезентативність видів поезії. Збірка І. Франка «Зів'яле листя». Обставини їх появи. Композиція. Основні мотиви.

Суспільна актуальність, естетична концептуальність драматургії письменника. «Украдене щастя»: джерела драми, багатоплановість конфлікту.

Проза: ідея «змалювати нашу суспільність у різних її верствах». Від романтизму (пов. «Петрії і Довбущуки») до реалізму й натуралізму в душі Золя (бориславський цикл). Узагальнюючі образи, групування персонажів, увага до психо-фізіологічного розвитку характеру.

Цикл «Бориславські оповідання», твори на сільську тематику («Лесишина челядь», «Сам собі винен», «Історія одного кожуха»). Натуралізм у творах бориславського циклу І. Франка.

Аналіз деградації суспільства, проекція нової людини у повісті «Перехресні стежки».

Перекладацький набуток, добір і творчі принципи інтерпретування текстів. Іван Франко як історик літератури і критик.

Історія української літератури кінця XIX–початку XX століть.

Літературний процес кінця XIX–початку XX століття (загальний огляд). Розвій українського модернізму. Літературні течії. Особливості літературно-мистецького життя України на межі XIX - XX століть.

Український модернізм: визначальні риси, течії. «Маніфест» М. Вороного. Дискусія довкола питань модернізму.

Два періоди в творчості Михайла Коцюбинського. Еволюція від реалізму до модернізму. Глибина внутрішніх конфліктів у психологічних новелах. («Цвіт яблуні», «Intermezzo», «Що записано в книгу життя», «Подарунок на іменини» тощо).

Місце Ольги Кобилянської в розвої модернізму української літератури. Феміністична проза. Аналіз повістей «Людина» і «Царівна». Новели О. Кобилянської «Некультурна», «Valse melancoloque».

Своєрідність творчої особистості Стефаника. Вибір літературного шляху, пошук власної художньої манери, ставлення до європейського модернізму. Два періоди в творчості Василя Стефаника. Новелістика I періоду (1897-1901): майстерність психологізму. Збірки Стефаника «Синя книжечка» (1899), «Камінний хрест» (1900), «Дорога» (1901), «Моє слово» (1905). Новелістика V. Стефаника II періоду творчості (1916-1936).

Поезія кінця XIX – початку XX століття. Риси української модерної поезії. Поети «Української хати». Микола Вороний, Олександр Олесь і журнал «Українська хата»: мотиви співробітництва. Поети угруповання «Молода Муза» Петро Карманський, Василь Пачовський, Богдан Лепкий та ін. Об'єктивність появи угруповання на українському ґрунті. «Молода Муза» в контексті покоління «Молодої Європи». Художньо-естетичні та філософські підвалини.

Життєвий і творчий шлях Лесі Українки. Сучасники про Лесю Українку.

Лірика Лесі Українки: мотиви, образ ліричної героїні. Утвердження високої місії поета й поезії в суспільстві (поема «Давня казка», вірші «Слово, чому ти не твердая криця», «Поет під час облоги»).

Драматургія Лесі Українки. Жанрово-тематичне багатство, особливості поетики. Драма-феєрія Лесі Українки «Лісова пісня». Конфлікт високої мрії і сірої буденності. Національно-патріотична проблематика драматичної поеми Лесі Українки «Бояриня» (драма Оксани, біда і вина Степана, два світи – два погляди на свободу).

Жанрове розмаїття творчого доробку Володимира Винниченка.

Мала проза Володимира Винниченка. Сатирична спрямованість оповідань В. Винниченка «Малорос-європеець» та «Уміркований і щирий». Мотив метаморфози у новелах В. Винниченка «Суд» і «Салдатики!». Проблема «лідера і юрба» («Салдатики!»), майстерність відтворення психології натовпу. Епікурейські

мотиви у новелі В. Винниченка «Момент». Автобіографізм оповідання «Федько-халамидник», відгуки теорії «чесності з собою».

Драматургія В. Винниченка: проблематика, особливості поетики. Аналіз однієї з п'єс (на вибір). Драма України крізь призму драми особистості у п'єсі В. Винниченка «Між двох сил». Драма В. Винниченка «Чорна Пантера і Білий Ведмідь» - сатанинське начало «чистого» мистецтва. Риси символізму.

Історія української літератури ХХ століття

Літературна дискусія 1925-1928 років та роль М. Хвильового у ній. Організація літературних сил в окремих спілках, гуртках, групах та об'єднаннях у 20-30-х роках ХХ ст.

Творчість Миколи Хвильового. Особливості творчого почерку. Естетична суть «романтики вітаїзму». Своєрідність художнього осмислення трагізму громадянської війни у творах Миколи Хвильового. Тематика і проблематика новел «Я (Романтика)» та «Кіт у чоботях».

Новели Григорія Косинки. Лірико-імпресіоністичне змалювання картин громадянської війни, їх глибокого трагізму («На золотих богів»), відтворення внутрішнього стану людини у драматичних ситуаціях («В житах»).

Інтелектуалізм прози Валер'яна Підмогильного. Велика проза письменника. Інтелектуально-психологічний роман «Місто»: складність характерів, нівеляція особистості, моральних ідеалів персонажів у атмосфері міста, драма українського маргінала. Особливості стилю письменника, місце в становленні психологічної неореалістичної прози.

Художня своєрідність прозового доробку Юрія Яновського. Відображення ідей «романтики вітаїзму» у творчості Ю. Яновського: концепція людини творчого пориву, ідея життєствердження тощо. Провідна тема творчості – романтико-героїчне зображення подій громадянської війни. Романтичний пафос роману «Чотири шаблі». Своєрідність композиції твору.

Драматургія Ю. Яновського. Реалістична драма «Дочка прокурора». Проблема виховання дітей та наступності поколінь. Напруженість та динамічність сюжету. Образи Лілі Чуйко та її батьків. Виховне значення п'єси.

Життєвий і творчий шлях Миколи Куліша, його п'єси в контексті часу. Актуальність мовної проблематики в Україні, розкриття її в комедії Миколи Куліша «Мина Мазайло».

Специфіка осмислення історичного минулого в драматургії Івана Кочерги. Тема утвердження національної самобутності українського народу, його історичного минулого, великого внеску в розвиток світової культури («Ярослав Мудрий»).

Неокласична творчість Максима Рильського. Людина і природа як ліричні доміанти доробку поета. Інтимна й пейзажна лірика, роздуми про місце людини в житті, античні мотиви. Майстерність відтворення почуттів і настроїв людини, пов'язаних з коханням, з красою й життєдайною силою природи.

Рання творчість Павла Тичини. Збірка «Сонячні кларнети». Символізм пейзажної лірики («Гаї шумлять...», «Арфами, арфами...», «Коливалосся

флейтами...» та ін.). Кларнетизм поета. Еволюція його творчого методу.

Творчість Володимира Сосюри. Патріотична лірика («Любіть Україну», «Солов'їні далі, далі солов'їні...»). Глибокий ліризм та щирість почуттів, народність образотворення. Несправедлива критика вірша «Любіть Україну» в роки сталінщини.

Життя і творчість Богдана-Ігоря Антонича. Модерністські пошуки поета, елементи сюрреалізму. Вірші «Апокаліпсис», «Ротації» та ін.

Творчі пошуки Євгена Маланюка. Образ України і образ «малоросійства» як душевного каліцтва людей. Вольовий характер ліричного героя творів поета, його яскраво виражений національний характер. Синтез символістичних, імпресіоністичних і реалістичних засобів поетичного творення.

Олександр Довженко як творець жанру кіноповісті. Основні риси його індивідуального стилю. Кіноповість «Україна в огні», «Щоденник». Новаторство у постановці громадянських, патріотичних, гуманістичних проблем. Спільні мотиви кіноповісті і «Щоденника». Доля твору.

Кіноповість «Зачарована Десна». Автобіографічний характер твору. Філософське осмислення краси людини і краси природи, всепроникаючий ліризм. Образ оповідача.

Художні здобутки Олесь Гончара-романіста («Людина і зброя», «Собор» та ін.). Роман «Собор»: літературна історія, особливості композиції, проблематика роману. Образ собору і його символічне значення.

Самобутність індивідуального стилю Михайла Стельмаха. Роман «Правда і кривда» - високохудожній твір про життя села у післявоєнні роки. Проблематика твору (утвердження високогуманних взаємин між людьми, правда і кривда в житті, безсмертя народу). Фольклорні мотиви утворі.

Проза Уласа Самчука. Повість «Марія». Жанрова специфіка твору. Уславлення трудівника-селянина, філософське осмислення тисячолітніх сімейних традицій, непорушних норм звичаєвого права. Деформація українського національного характеру під впливом більшовицької ідеології.

Загальна характеристика творчої особистості Івана Багряного. Автобіографічний компонент творів письменника. Роман «Тигролови»: життєва основа, проблематика, жанр твору. Високий гуманістичний пафос твору. Майстерність сюжету і композиції пригодницького роману.

МЕТОДИКА НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Шкільна освіта в Україні. Концепція мовної освіти та її роль у підготовці вчителя-словесника.

Предмет і завдання методики навчання української мови. Зміст і побудова курсу методики. Лінгводидактика і методика мови. Структура і зміст методичної підготовки учителя-словесника.

Принципи побудови програми. Наступність і перспективність у навчанні мови від початкових до старших класів. Структура розділів програми. Методичні рекомендації щодо використання тестових технологій у процесі вивчення

української мови. Змістові лінії програм з української мови та шляхи реалізації їх. Основні розділи підручника з української мови. Система орфограм і пунктограм у підручнику. Характер ілюстративного матеріалу, його призначення.

Основні аспекти навчання рідної мови (лінгвістичний, педагогічний, психологічний, моральний, естетичний, українознавчий, етнопедагогічний, культурологічний). Дидактичні та психологічні засади навчання української мови.

Методи і прийоми навчання української мови. Класифікація методів навчання мови як лінгводидактична проблема. Специфічні прийоми навчання мови. Дидактичні вимоги до вибору методу навчання для реалізації освітньо-виховних завдань уроку рідної мови. Поняття засобу навчання мови. Наочність на уроках української мови. Інноваційні технології навчання української мови.

Основні завдання сучасного уроку української мови. Зміст уроку української мови. Класифікація уроків української мови. Структура уроку української мови. Текстова основа уроків (розвивальний потенціал). Міжпредметні зв'язки на уроках мови. Нестандартні уроки з української мови та методика їх проведення. Календарне та модульне планування уроків. Спостереження й аналіз уроку української мови.

Зміст розділу «Фонетика» у чинних програмах і підручниках з рідної мови. Методи і прийоми вивчення фонетики, орфоєпії, графіки.

Психологічні, лінгвістичні, методичні засади навчання лексикології й фразеології. Мета і завдання навчання лексикології та фразеології.

Мета і завдання вивчення будови слова і словотворення у школі. Прийоми вивчення морфемної будови слова. Значення, завдання, принципи вивчення словотвору в школі.

Предмет і завдання методики граматики. Лінгводидактичні і власне методичні принципи навчання граматики. Розвиток мислення і мовлення учня на основі проблемного підходу у навчанні граматики, ефективні методи і прийоми навчання граматики. Особливості іменних частин мови. Методика вивчення дієслова і дієслівних форм. Актуальні проблеми методики вивчення службових частин мови. Методи і прийоми теоретично-практичного вивчення частин мови.

Лінгвістичні основи методики вивчення словосполучення і речення в школі. Вивчення типів речення за метою висловлювання. Шляхи подолання труднощів у вивченні головних і другорядних членів речення. Особливості вивчення ускладнених речень. Методика вивчення складносурядного речення. Методика вивчення складнопідрядного речення. Методика вивчення безсполучникового речення. Робота з розвитку зв'язного мовлення учнів на різних етапах засвоєння синтаксичної теорії.

Орфографія в шкільному курсі української мови (зміст, мета, завдання). Загальні принципи навчання орфографії. Поняття про орфограму. Методи й прийоми навчання орфографії. Система орфографічних вправ і види робіт у навчанні орфографії. Робота над формуванням орфографічних навичок.

Місце диктанту як прийому організації навчальної діяльності у засвоєнні орфографії. Основні види диктантів. Методика проведення різних видів

диктантів та робота над орфографічними помилками. Принципи навчання пунктуації. Методичні прийоми навчання пунктуації.

Зв'язне мовлення як методичне поняття. Значення й завдання роботи з розвитку зв'язного мовлення. Аналіз тексту на уроках зв'язного мовлення та вивчення лінгвістичних тем. Види переказів та їх місце у системі розвитку зв'язного мовлення. Методика проведення переказу. Підготовка до переказу, складання плану, мовний аналіз тексту. Методика проведення твору, перевірка й оцінювання.

Зміст і місце стилів мовлення у шкільній програмі. Функціонально-стилістичний підхід до навчання української мови. Стилістичний аналіз як методичне поняття.

Факультативні заняття з української мови. Програми факультативів. Форми і методи навчання на факультативних заняттях з української мови. Види і завдання позакласної роботи та принципи її організації. Організація й методика роботи мовного гуртка. Елементи дослідницького характеру в позакласній роботі з мови. Робота в МАН.

План роботи кабінету української мови в школі. Матеріально-методична база шкільного кабінету української мови.

МЕТОДИКА НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Освітньо-виховні завдання методики навчання української літератури в закладах загальної середньої освіти

Концептуальні проблеми шкільної літературної освіти. НУШ – ключова реформа Міністерства освіти і науки України.

Своєрідність методики навчання української літератури як науки, її складові частини і джерела розвитку. Зв'язок методики навчання української літератури з іншими науками.

Основні етапи розвитку методики навчання літератури.

Боротьба прогресивних сил країни за право кожного народу навчатися рідною мовою. Погляди Т. Г. Шевченка на освіту, його «Буквар Південноруський».

Стан вивчення української літератури у школах Австро-Угорської імперії. Критика І. Я. Франком викладання літератури у Галичині. Значення його педагогічних праць для утвердження і збагачення прогресивних методичних поглядів.

Перші спроби систематизації курсу методики навчання літератури.

Програми з української літератури для базової школи. Їх зміст, структура, підхід до вивчення літератури.

Психологічні й вікові особливості учня-читача. Методика вивчення читацьких інтересів школяра.

Основні етапи літературного розвитку школярів. Сприймання художньої літератури молодшими і старшими підлітками. Характер сприймання мистецтва

в роки ранньої юності.

Принципи укладання шкільних підручників з української літератури.

Відповідність підручників чинним програмам. Методичне забезпечення підручників та посібників, класифікації літературних завдань у них Погляди Т. Бугайко, В. Сухомлинського на викладання літератури в школі. Методика літератури на сучасному етапі: проблеми, пошуки, здобутки, перспективи.

Основні принципи викладання української літератури, їх характеристика.

Методи, форми і засоби вивчення літератури

Методи викладання літератури. Дискусії з приводу методів викладання літератури. Визначення методів на основі джерел знань, логічних форм мислення та інших критеріїв.

Удосконалення і пошуки нових форм і методів навчання. Необхідність врахування вікових особливостей школярів і специфіки літератури.

Загальна класифікація методів навчання. Вибір методу залежно від мети уроку та літературного матеріалу. Метод лекції. Метод евристичної бесіди. Метод самостійного вивчення матеріалу Основні методи стимулювання і мотивації навчання, методи контролю і самоконтролю ефективності навчання.

Основні методичні прийоми у вивченні літератури та їх характеристика Взаємозв'язок на уроках фронтальних (колективних), групових та індивідуальних форм навчальної роботи.

Внутрішня цілісність уроку як одна з необхідних умов його ефективності. Навчальні ситуації та їх логічна вмотивованість. Характеристика основних елементів уроку, які продиктовані логікою навчального процесу.

Проблема типології уроків літератури. Класифікація уроків на основі характеру дидактичних завдань, форм і методів роботи, характеру матеріалу, що вивчається учнями, рівнів пізнавальної активності школярів.

Методичні засади організування уроків позакласного читання, їх різновиди.

Особливості вступних занять. Методика проведення підсумкових уроків.

Методика проведення уроків літератури рідного краю. Форми проведення уроків літератури рідного краю.

Факультативи та їх місце в системі уроків української літератури. Методи навчання на факультативних заняттях. Типи факультативів.

Інтерактивне навчання на уроках української літератури. Моделі навчання на уроках словесності.

Методологія і методика аналізу художнього твору

Основні етапи вивчення художнього твору.

Шкільне вивчення твору як процес у рамках одного уроку чи системи уроків. Найголовніші етапи цього процесу.

Читання твору і його види. Професійні вимоги до читання вчителя. Види читання.

Аналіз твору і літературний розвиток учнів, дискусії з приводу методів шкільного аналізу. Рівень і обсяг аналізу залежно від вікових особливостей учнів

та освітньо-виховних завдань викладання літератури.

Методичні прийоми роботи над образом-персонажем, аналіз вчинків, поведінки, оточення, портретних характеристик, мови, самохарактеристик, висловлювань інших персонажів тощо. Порівняльна та групова характеристика образів.

Проблема визначення шляхів аналізу художніх творів у сучасній методичній літературі. З'ясування особливостей основних шляхів аналізу (за розвитком дії, цілісного, композиційного, пообразного, проблемно-тематичного).

Міжпредметні та зв'язки у процесі вивчення української літератури. З'ясування взаємозв'язку української і світової літератур, їх взаємозбагачення.

Твори споріднених галузей мистецтва на уроках літератури. Особливості компаративного вивчення літератури.

Види літературних занять і вивчення творів різних жанрів

Вивчення життєвого і творчого шляху письменника як важлива ланка у системі шкільного викладання літератури (короткі відомості про митця, огляд основних етапів його життя і творчості, глибоке вивчення життєвого і творчого шляху).

Форми і методи вивчення біографії письменників у різних класах.

Особливості вивчення епічних творів та їх сприймання учнями різного віку. З'ясування авторської позиції. Лексична робота у процесі вивчення епічних творів.

Елементи й послідовність аналізу епічного твору. Послідовний спосіб аналізу. Основні методи та методичні прийоми роботи над епічним твором.

Специфіка вивчення ліричних творів. Жанрова своєрідність ліричних творів і особливості сприймання їх учнями різних класів. Прийоми аналізу лірики.

Текстуальне і оглядове вивчення ліричної поезії. Аналіз системи образотворчих засобів. Методи та методичні прийоми роботи над ліричним твором.

Жанрові особливості драматичних творів, специфіка сприймання їх школярами. Організація читання драматичного твору.

Характер завдань, які ставлять перед учнями, види роботи, що практикують на уроці вивчення драми.

Жанрова різноманітність фольклорних творів у програмі з української літератури. Особливості вивчення і шкільного аналізу фольклорних творів.

Методика вивчення теоретико-літературних понять. Формування системи теоретико-літературних понять в учнів базової школи.

Місце літературно-художньої критики в системі навчання літератури у школі. Методичні прийоми роботи над опрацюванням змісту статті.

Форми роботи над мовою художнього твору та мовленням учнів.

Принцип формування мовної культури школярів. Основні види усних і письмових робіт з літератури, передбачених шкільною програмою.

Роль і місце письмових творів у системі вивчення шкільного курсу літератури. Загальні вимоги до письмових творів. Система письмових творів, її наукове обґрунтування.

Наочність як один з важливих принципів навчання на уроках української літератури. Види наочності.

Роль позакласної роботи в літературно-естетичному розвитку школярів, різні її організаційні форми. Вивчення читацьких інтересів учнів.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

СУЧАСНА УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРНА МОВА

1. Дудик П. С. Прокопчук Л. В. Синтаксис української мови: підручник. Київ, 2010. 384 с.
2. Плющ М. Я. Граматика української мови. Морфеміка. Словотвір. Морфологія: підручник. Київ, 2010. 328 с.
3. Сучасна українська літературна мова: Підручник. За ред. А. П. Грищенка. 3-тє вид., допов. Київ, 2002. 439 с.
4. Сучасна українська літературна мова: Підручник. За ред. М. Я. Плющ. 7-ме вид., стер. Київ, 2009. 430 с.
5. Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови: підручник. Київ: Видавничий центр «Академія», 2004. 408 с.

ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Білоус П. Історія української літератури XI–XVIII ст. : навч. посіб. Київ: ВЦ «Академія», 2009. 424 с.
2. Історія української літератури XIX століття : підруч. для студ. філол. спец. вищ. навч. закл. : у 2 кн. / М. Г. Жулинський, М. П. Бондар, О. І. Гончар; за ред. М. Г. Жулинського. Київ : Либідь, 2005–2006.
3. Історія української літератури : кінець XIX – початок XX ст. : підручник для студ. вищ. навч. закл. : у 2 кн. / О. Д. Гнідан, Г. Ф. Семенюк, Н. М. Гаєвська; за ред. О. Д. Гнідан. Київ : Либідь, 2005–2006.
4. [Історія української літератури. XX – поч. XXI ст.: навчальний закл. посібник для студ. вищ. навч. закл. : у 3т. / В.І. Кузьменко, О.О. Гарачковська, М.В. Кузьменко; за ред. В. І. Кузьменка. Київ: Академвидав, 2013.](#)
5. Ковалів, Ю. І. Історія української літератури: кінець XIX – поч. XXI ст. [Текст] : підручник : у 10 т. Т. 1–7. Київ : Академія, 2013–2021.
6. Українська література межі XIX–XX століть. Хрестоматія / Упор. Гаєвська Н.М., Задорожна О.С. К.: Либідь, 2016. 1216 с.

МЕТОДИКА НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

1. Коваль В. О., Маслюк К. А. Методика навчання української мови у загальноосвітніх навчальних закладах : навч.-метод. посіб. для студентів філологічних факультетів. 3 вид., переробл. та допов. Умань: ПП Жовтий О. О., 2016. 315 с.
2. Методика навчання української мови в середніх освітніх закладах. За ред. М. І. Пентиліук. Київ: Ленвіт, 2009. 400 с.
3. Омельчук С. Сучасна українська лінгводидактика: норми в термінології і мовна практика фахівців: монографія. Київ: Видавничий дім «Києво-Могилянська академія», 2019. 356 с.

МЕТОДИКА НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Башманівська Л. А., Білоус Н. М. Практикум з методики викладання української літератури: навчально-методичний посібник. Київ.: Видавничий Дім «Слово», 2013. 144 с.

2. Методика навчання української літератури в термінах: Навчальний посібник / укладач Л. П. Пархета, Умань : Візаві, 2018. 70 с.

3. Пархета Л. П. Українська література як навчальний предмет у спадщині В. О. Сухомлинського: монографія / Л. П. Пархета ; МОН України, Уманський держ. пед. ун-т імені Тичини. Умань : Візаві, 2021. 217 с.

4. Пасічник Є. А. Методика викладання української літератури в середніх навчальних закладах: Навчальний посібник. Київ: Ленвіт, 2000. 384 с.

5. Токмань Г. Л. Методика навчання української літератури в середній школі: підручник. Київ : ВЦ « Академія», 2012. 312 с.

Програму розглянуто та затверджено на засіданні кафедри української мови та методики її навчання протокол №13 від 11 квітня 2024 р.

Голова фахової атестаційної комісії

Інна КОЛОМІЄЦЬ

Завідувач кафедри

Валентина РОЗГОН

**ЗГІДНО
З ОРИГІНАЛОМ**